

кератоксеноімплантату для лікування хворих з патологічним ураженням рогівки. Ці роботи проведені у співдружності з Одеським науково-дослідним інститутом очних хвороб імені акад. В.П.Філатова НАМН України.

Нарешті необхідно відокремити плідні дослідження науковців із отримання вперше в Україні із ксеногенного дермального шару шкіри за технологією кріогенної обробки унікальної біосубстанції із вмістом факторів росту з метою створення спільно з Київським фармацевтичним об'єднанням «Фармак» високоефективного медикаментозного засобу «Ефіаль». З його розробленням і наступним впровадженням медична практика отримає дійовий лікарський засіб для здійснення керованої регенерації тканин, конкретні сфери застосування якого будуть визначені при подальших дослідженнях.

ОРГАНІЗАЦІЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЛІКАМИ В РОЗРІЗІ ОСНОВНИХ ПИТАНЬ ФАРМАКОЕКОНОМІКИ

І. М. Білай, О. В. Цис, Є. О. Михайлюк, Г. М. Войтенко, М. П. Красько

Запорізький державний медичний університет

belay_im@mail.ru

Фармакоеконіміка – це розділ клінічної фармакології, який вивчає питання економічного аналізу застосування лікарських засобів в клінічній практиці. Головна мета цієї фармацевтичної науки – економічна оцінка ефективності використання ресурсів в галузі охорони здоров'я, які направлені на фармакотерапію та інші медико-фармацевтичні послуги. Організація забезпечення ліками населення є однією з найскладніших проблем в сучасній медицині.

До першочергових труднощів в цій сфері охорони здоров'я відносяться ринкові перетворення, недостатнє фінансування, зміни фармацевтичного ринку, зокрема збільшення кількості використовуваних препаратів, питання державної системи забезпечення та недосконалість системи професіональної інформатизації щодо лікарських засобів.

Мета: визначення важливості питання організації забезпечення ліками в розрізі основних питань фармакоеконіміки.

Проводився аналіз організаційно-функціональних моделей формування раціонального забезпечення ліками та фармакоеконімічних моделей прогнозування терапевтичного ефекту.

В результаті було визначено, що необхідність вивчення питань раціонального використання коштів в умовах недостатнього об'єму фінансування є підставою для більш поглибленого застосування на практиці методів фармакоеконіміки та фармакоепідеміології, згідно яких повинна базуватись система прийняття рішень по забезпеченню населення ліками, обов'язково з врахуванням стану реальної клінічної практики, що неодмінно потрібно враховувати в подальших фармакоеконімічних дослідженнях.